

F. t. l. vedr. retsplejeloven

døves eller svært hørehæmmedes ønske kan tolken være en mund-hånd-system tolk, en skrivetolk eller en tegnsprogtolk.

Fremsætter døvblevne, øvrige hørehæmmede eller stumme ønske om tolkebistand ved afhøringer eller forhandlinger, skal der ligeledes i disse tilfælde medvirke en uddannet tolk.

Forslaget åbner endvidere mulighed for, at døve, hørehæmmede, døvblevne og stumme kan lade sig bistå af en bisidder under retsmøder.

Efter forslaget skal der i ovennævnte tilfælde *så vidt muligt* anvendes en uddannet tolk. Ved udformningen af lovteksten er der herved taget hensyn til, at der som ved afhøring af udlændinge, der ikke kan tale eller forstå dansk, jf. § 149, stk. 1, kan opstå situationer, hvor man, uanset det ikke har været muligt at fremskaffe en tolk, er nødt til at gennemføre en afhøring. Som eksempel kan nævnes afholdelse af grundlovsforhør, der skal holdes inden udløbet af fristen på 24 timer, selv om sproglige hindringer og en manglende mulighed for at fremskaffe en tolk til retsmødet vil vanskeliggøre en afhøring. Justitsministeriet vil imidlertid ved lovforslagets gennemførelse udsende en cirkulæreskrivelse til politiet og domstolene, der bl.a. vil indeholde oplysning om institutioner, der kan formidle kontakt til uddannede tegnsprogtolke hele døgnet. Det vil derfor kun meget sjældent kunne forekomme, at en afhøring må gennemføres uden tolkebistand.

Det er ved udformningen af lovforslaget forudsat, at de berørte myndigheder vejleder den døve, hørehæmmede, døvblevne eller stumme om adgangen til at medbringe en bisidder under retsmøder og - i de tilfælde hvor tolkebistand ikke er obligatorisk - om adgangen til at begære bistand af en uddannet tolk. Domstolene og politiet vil derfor ved lovforslagets gennemførelse ved ovennævnte cirkulæreskrivelse blive orienteret om det nærmere indhold af reglerne.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 5.

Til nr. 19.

Der henvises til nr. 6.

Til nr. 20, 25, 27 og 29-37.

Ved forslagene, der er af rent lovteknisk karakter, bliver en række henvisninger til andre lovbestemmelser i retsplejeloven præciseret.

Til nr. 21.

Som følge af ændringen af retsplejelovens § 29 ved lov nr. 730 af 7. december 1988, hvor det hidtil gældende stk. 6 blev stk. 7, foreslås henvisningen i § 354, stk. 6, 3. pkt., til § 29, stk. 6, ændret til § 29, stk. 7.

243 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag)

Til nr. 22.

Der henvises til nr. 2.

Til nr. 23.

Ved lov nr. 272 af 3. maj 1989 blev bestemmelsen i straffelovens § 235 om børnepornografi ændret, således at der er mulighed for ud over bøde at idømme straf af hæfte eller fængsel indtil 6 måneder.

Denne ændring af strafferammen medfører, at sager om overtrædelse af § 235 påtales af statsadvokaten som følge af reglerne i retsplejelovens § 720, jf. § 721, stk. 1, nr. 1, hvorefter statsadvokaten påtaler sager angående lovovertrædelser, som hjemler højere straf end bøde eller hæfte.

Det er herefter unødvendigt ved særlig bestemmelse at henlægge påtalekompetencen i sager vedrørende overtrædelse af straffelovens § 235 til statsadvokaten, og bestemmelsen herom i § 721, stk. 1, nr. 1, foreslås derfor ophævet.

Til nr. 24.

Ved lov nr. 272 af 3. maj 1989, som trådte i kraft den 1. juli 1989, blev straffelovens bestemmelser om vold ændret, således at de gældende bestemmelser herom i straffelovens §§ 244-246 og §§ 248-249 fik en mere enkel udformning.

Lovændringen indebærer, at en række voldsforhold, der tidligere var omfattet af straffelovens § 244, nu er omfattet af straffelovens § 245 og i enkelte tilfælde af § 246. Denne ændring i bestemmelsernes anvendelsesområde medfører, at nogle voldssager, som tidligere blev påtalt af politimesteren i medfør af bestemmelsen i retsplejelovens § 721, stk. 1, nr. 4, hvorefter politimesteren bl.a. påtaler sager om overtrædelse af straffelovens § 244, nu henhører under statsadvokatens påtalekompetence.

Efter Justitsministeriets opfattelse bør påtale af vold i almindelighed tilkomme politimesteren, således som det også var tilfældet indtil den 1. juli 1989, og det foreslås således, at alle sager om overtrædelse af straffelovens § 245 undergives politimesterens påtalekompetence. Sagerne skal fortsat behandles efter reglerne om statsadvokatsager, jf. bestemmelsen i retsplejelovens § 721, stk. 4.

Endvidere indebærer straffelovsændringen, at sager om overtrædelse af straffelovens § 249 om uagtsom legemsbeskadigelse, der tidligere kun blev påtalt af statsadvokaten ved meget alvorlige skader, nu i det hele påtales af statsadvokaten.

Justitsministeriet finder, at politimesteren bør kunne træffe afgørelse om påtale i alle sager om overtrædelse af § 249, således som det også tidligere var hovedreglen.